

ਮਹਿਮੂਦ ਅਵਾਣ ਦੀਆਂ ਕਵਿਤਾਵਾਂ

ਇਸ਼ਕ

ਇਹ ਦਰਿਆ
ਪਹਿਲਾਂ
ਸਾਡੇ ਬੂਹੇ ਅੱਗੇ
ਵਗਦਾ ਹਾ

ਰਾਤ

ਇਹ ਰਾਤ
ਅਸਾਡੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮ ਕਰੇਸੀ

ਇਕ ਕਵਿਤਾ

ਇਸ ਧਰਤੀ 'ਤੇ
ਜਿਥੇ ਕਦੀ
ਅਪਣੀ ਥਾਂ ਵੀ ਮਿਲਣ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ
ਹਿਕ ਦਿਨ ਅਸਾਂ
ਰੇਲਿੰਗ 'ਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖ ਕੇ
ਬਾਲਕੋਨੀ ਵਿਚ ਚੁਾਵਾਂ ਪੀ ਕੇ
ਸਿਗਰਟ ਦੇ ਕਸ ਘਿੰਨ ਕੇ
ਹਰ ਸ਼ੈਅ ਅਪਣੀ ਕਰ ਲਈ

ਯਾਦਾਂ ਦੇ ਗੁਲਾਬੀ ਮੋਰ

ਸਵੇਰੇ ਅਸਾਂ
ਤੈਂਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿਆਰਤ ਨੂੰ ਜਾਣਾ ਸੀ
ਮਿਲਣ ਦੇ ਗੁਲਾਬੀ ਮੋਰ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ
ਪਰ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਅਸੀਂ ਉਸ ਬੈਂਚ 'ਤੇ ਕੱਲੇ ਬੈਠੇ ਰਹੇ
ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਸਾਨੂੰ
ਇਸ਼ਕ ਮੁੱਕਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ

ਕੱਚੇ ਦਿਲ ਦੀ ਤਸਬੂਹੀ

ਕਿਹੜੇ ਟੈਮ
ਅੱਸੀਂ ਅਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦੇ
ਅੱਧੀ ਉਮਰ ਕਿਤਾਬਾਂ ਪੜ੍ਹਦਿਆਂ ਪੜ੍ਹਦਿਆਂ ਮੁੱਕ ਗਈ
ਅੱਧੀ ਉਮਰ ਲਕੀਰਾਂ
ਖਾਲੀ ਹੱਥਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਰੋਟੀ ਟੁੱਕਰ ਕੀਤਾ
ਕੱਚੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਪੱਕੇ ਇਸ਼ਕ ਦੀ ਤਸਬੂਹੀ ਕੀਤੀ
ਖਾਲੀ ਖਾਲੀ ਖਲਕਤ ਦੇ ਵਿਚ
ਖਾਲੀ ਖਾਲੀ ਹੰਝੂ ਰੁੰਨੇ
ਅਸੀਂ ਪੂਰੇ ਰਹੇ ਨਾ ਮੁੰਨੇ

ਮੈਂ ਜਿਹੜਾ ਗੀਤ ਕਣੀਆਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕੀਤਾ

ਦਸ ਸੱਜਣਾ

ਤੈਨੂੰ ਕਿਹੜੇ ਖਾਬ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਕਰੀਏ
ਕਿਹੜੇ ਤੈਂਡੀ ਵੀਣੀ ਦੇ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹੀਏ
ਜੇ ਤੂੰ ਸਾਨੂੰ ਵਗਦੀ ਵਾਅ ਇਚ ਲੱਭੇਂ
ਜੇ ਤੈਨੂੰ ਅਸੀਂ
ਚਾਹ ਦੇ ਕੱਪ ਚ ਦਿਸੀਏ

ਕਦੀ ਕਦੀ

ਹੱਥ ਸਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੇ
ਪਰ ਕਦੀ ਕਦੀ
ਹੱਥ ਬਸ ਹੱਥ ਈ ਨਹੀਂ
ਬਲਕਿ ਕਈ ਕਈ ਵਾਰ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਵੀ
ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ
ਜਿਹੜੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹੈ ਵਾਂ
ਅਤੇ ਕਦੀ ਕਦੀ ਤਾਂ
ਸਾਨੂੰ ਤੇਰੀ ਵੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ

ਤੇ ਫੇਰ

ਤੇ ਫੇਰ
ਹਿਕ ਦਿਨ
ਚੰਨ ਮੈਂਡੇ ਸੀਨੇ ਲੱਥਾ
ਕਾਲਾ ਧੂੰ
ਕੁਹਜਾ
ਭਤੁੰਨਾ
ਡੱਬ-ਖੜੱਬਾ
ਤੇ ਮੈਂ ਚੀਕਾਂ ਮਾਰਦਾ
ਖਾਬੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਆਇਆ

•

ਡਬਲਿਨ ਆਇਰਲੈਂਡ ਰਹਿੰਦਾ **ਮਹਿਮੂਦ ਅਵਾਣ** (ਜਨਮ 1977 ਪਧਰਾੜ੍ਹ) ਕੰਪਿਊਟਰ ਇੰਜੀਨੀਅਰੀ ਕਰਦਾ ਏ। ਇਹਦੀਆਂ ਦੋ ਕਿਤਾਬਾਂ ਛਪੀਆਂ ਨੇ: ਰਾਤ ਸਮੁੰਦਰ ਖੇਡ (2002) ਤੇ ਵੀਣੀ ਲਿਖਿਆ ਦਿਨ (2012). ਇਹ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅਖਬਾਰ ਦ' ਨੀਊਜ਼ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਬਾਰੇ ਬਾਕਾਇਦਾ ਲਿਖਦਾ ਏ।